

„Én úgy szoktam definiálni magam, hogy felhasználó típusú ember vagyok”

Submitted by [Dandoy Gabriella](#) on 2020. november 24..

Bemutatjuk új munkatársunkat, Tihanyi Zoltánt

Tihanyi Zoltán szakmai igazgatóként november 16-tól erősíti Társaságunkat. Szeretnénk őt bemutatni. Telefonon készítettünk vele interjút, amit nagy örömmel bocsátunk érdeklődésükre.

Kapcsolódva a november 4-i konferenciánk egyik témájához, mely a generációk eltérő sajátosságait firtatta, Ön melyik generáció szülöttje?

Be kell valljam, boomer vagyok...

Mikor találkozott először számítógéppel?

'82-ben, akkor kezdtem az egyetemet. Műegyetem, villamosmérnöki kar. Ott talákoztam az első személyi számítógéppel, egy Commodore 64-gyel. Még nem volt külön informatikai kar, de a mi évfolyamunk már tanult programozást. Töredelmesen bevallom, gondosan elcsomagoltam az utókornak az első ZX81-emet, amit majd nyugdíjazásom után keltek életre és újra játszani fogok vele...

A kora nem okoz nehézséget, hátrányt a fiatalabb nemzedékek megszólításában, a velük való kommunikációban?

Nem, éppen ellenkezőleg. Sokszor tapasztaltam, hogy egy munkahelyen, hiába én vagyok a legidősebb, mégis én vagyok az egyik legfogékonyabb az informatika felhasználására.

A fiatalokkal kifejezetten jól értek szót, könnyen találok hangot. Talán az is segít, hogy két huszonéves gyerekem van, az ő sorsukon, kapcsolataikon keresztül is látom a világot. Noha jómagam nem vagyok fent az Instán és a Tinderen, de értem, hogy mit és miért csinálnak. Sajnos én a potenciális veszélyeket is látom a közösségi médiumokhoz való – szerintem túlságosan könnyelmű – viszonyulásukban.

Milyen veszélyeket?

Azt látom, hogy állandóan jelen vannak mindenhol, nyomkodnak, és nincsenek tudatában annak, hogy az internetről semmi nem tűnik el. Egész életük dokumentálva lesz ezen keresztül. Ez pedig okozhat a későbbiekben kellemetlenségeket, zsarolhatókká válhatnak.

Ön el tudja-e képzelni, hogy belátható időn belül nálunk is bevezetésre kerül egy, a kínaihoz hasonló közösségi kreditrendszer?

Azt gondolom, hogy ennek a technikai lehetősége megvan, de ez alapvetően politikai szándék kérdése. És miközben berzenkedem a gondolatától, azt is látni kell, hogy a jogkövető állampolgárok számára ez nagyobb biztonságot is jelentene.

Mit tart fontosnak szakmai múltjából? Mi az ún. szakterülete?

Én úgy szoktam definiálni magam, hogy felhasználó típusú ember vagyok.

Ez mit jelent?

Szeretem kideríteni, hogy egy problémát hogyan lehet gyorsan és hatékonyan megoldani.

Komolyabbra véve a szót: évfolyamtársaival ellentétben, bár a műszaki gondolkodást magamévá tettem, de a műszaki mélységekben nem mélyültem el, például soha nem fejlesztettem.

Eleinte főleg értékesítés-támogatással foglalkoztam (Motorola, Sagem), tehát az ügyfeleinknek értékesített IT- és távközlési termékekhez és szolgáltatásokhoz kellett nagyon jól konyítanom, egyszersmind az üzleti életben is sikeresen kellett mozognom. Ez nagyon jól passzolt a félig műszaki, félig üzleti attitűdömhöz.

Idővel egyre jobban kezdett érdekelni, hogy milyen az informatika és az emberek viszonya. Fontos lett, hogy az alapvetően megkövetelt magas színvonalú műszaki tudás mellett hogyan szervezik meg a cégek az IT részlegüket és hogyan dolgoznak a kollégák. Ez motivált arra, hogy az ITIL agilis szolgáltatásmenedzsment vizsgát letegyem, és ennek kapcsán üzleti szimulációkat is tartottam. Szerveztem és magam is tartottam workshopokat, webinárokat. Megszereztem a Professional Scrum Master minősítést is.

Mit tart fontosnak szakmai múltjából? Milyen út vezetett a Neumann Társasághoz?

Az elmúlt 18 évben informatikai oktatás szervezésével foglalkoztam, valószínűsítem, hogy közvetlen ez vezetett ahhoz, hogy a Neumann Társaságnál szerepet kaptam. Külön megemlíteném, hogy e tevékenységeim során többek közt a SZÁMALK Oktatási és Informatikai Zrt. IT üzletágvezetője voltam, de számos nemzetközi cégnél dolgoztam oktatásszervező alvállalkozóként.

Ami különösen vonzott a Társasághoz való jelentkezés során, hogy egyfelől a szakmai közösség fejlődéséhez, másfelől a felhasználói réteg tudatosításához is hozzájárulhatok.

Mik a legfontosabb, legsürgetőbb megbízatai a társaságnál?

Elsősorban a társaság anyagi helyzetének megszilárdítása és a működés stabilizálása.

Ezért szeretnénk a céges tagi kört bővíteni, programok megvalósítására forrást gyűjteni. Tervbe vettük például, hogy olyan szponzorációs lehetőséget ajánlunk fel a cégeknek, hogy ők finanszírozzák meg egy-egy álláskereső ECDL vizsgáját, amivel utóbbi a munkaerőpiacon jobb eséllyel jelenik meg.

Az ECDL vizsgarendszer modernizálása, melynek fontos lépése a Sophia online tesztrendszer bevezetése.

A felhasználói réteg tudatosítása, támogatása, segítése.

A szakmai közösségek működését támogatni, a műhelyeinket felfrissíteni, aktivizálni.

Nyitni a fiatalabb korosztályok felé.

És ápolni idősebb, a járvány kapcsán bezárkózott tagjaink mentális egészségét. A pandémia apropóján szeretnénk őket online konferenciákkal, összejövetelekkel kényeztetni, ahol – ha virtuálisan is – találkozhatnak a régi kollégák, partnerek.

Mik a legnagyobb sikerei?

Olyan széleskörű szakmai kapcsolataim vannak 15-20 évre visszamenőleg, akik visszahívnak, ha nem érem el őket. Azt hiszem, ez nagy sikernek tekinthető.

Hogy látja, milyen az informatikai kultúra Magyarországon? Miben látja a legnagyobb lemaradást?

Nagyon kettészakadt a magyar számítástechnika.

Vannak életjáró cégek, startupok, melyek világélvonalat képviselnek. Például adatelemzéssel foglalkozó cégek, nagy gyártók partnerei, neveket nem szeretnék megemlíteni.

Másfelől a pandémia miatti tavaszi zárlat megmutatta, hogy a krízishelyzetre nemcsak a cégek többsége, hanem a magánemberek is nagyon rosszul reagáltak, hiányoztak a forgatókönyvek, tréningek. Minthogy egyik oldal sem volt felkészülve az online kommunikációra, az átállás nem volt igazán zökkenőmentes... Magam is kénytelen voltam Zoom és Teams kommunikációs webinarokat tartani. És, bár azóta félév eltelt, a mai napig hallok olyan szituációkról, amikor az egyetemi tanár az online órájára nem tud bejelentkezni.

Mik az elvárásai magával szemben?

Hogy egy év múlva ilyenkor gazdálkodásunk egészségesebb képet mutasson, több programunk, projektünk legyen. Bőven van tennivaló.

Mindenkinek szüksége van feltöltődésre. Ön hogyan tud kikapcsolódni, megosztaná velünk?

Sokat járok kirándulni a feleségemmel. Régebben sokat utaztunk, ennek most a vírus egy időre keresztbe tett, így a kirándulás a fő regenerációnk. Szeretek olvasni és a zenét is, erről jut eszembe, hogy az első munkahelyem a Magyar Rádió volt, ahol hangmérnökként dolgoztam. Nálunk mindig szól a zene, szerencsére az egész család zenebarát.

Elárulja, mi volt az utóbbi három olvasmánya, amit olvasott és szívesen ajánl?

Persze.

Elif Shafak: Éva három lánya

Péterfy Gergely: A kitömött barbár

David Benioff: Tolvajok tele

Köszönöm a beszélgetést. Munkájához sok sikert kívánok!

Én is köszönöm.